

ב"ה

פרשת ויקרא – ב' ניסן

קדושה לא זזה ממקומה

ענין נוסף השייך ליום השבת קודש זה - שבו נעשה העילוי והשלימות ("ויכולו") דב' ניסן, יום ההילולא דכבוד קדושת אדמו"ר מהורש"ב נשמתו עדן:

אצל בעל ההילולא דב' ניסן מצינו הדגשה מיוחדת בענין ד"אנא נפשי כתבית יהבית", שהכניס את עצמותו בתורתו - כידוע^[1] הפתגם שאמר לפני הסתלקותו: "הנני הולך השמימא ואת הכתבים הנני משאיר לכם", שהפירוש בזה^[2], שעל ידי שהשאיר לנו את כתביו נשאר גם הוא בעצמו עמנו, מכיון שהכניס את עצמותו בתורתו וכתביו.

...ויש להוסיף, שבענין זה מצינו דבר נפלא במאמר הראשון דכבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר בהתחלת נשיאותו^[3].

ובהקדים - שבמאמר הראשון דיבור המתחיל "ראשית גוים עמלק", מודגש ובולט הקשר וההמשך לנשיאות של אביו, כבוד קדושת אדמו"ר נשמתו עדן, שכן, המאמר האחרון שאמר כבוד קדושת אדמו"ר נשמתו עדן בחיים חיותו בעלמא דין, הוא, המאמר דפורים, דיבור המתחיל "ראשית גוים עמלק"^[4] – על דרך לשון חכמינו ז"ל^[5] במה דסיים זה פתח זה.

...ומביא במאמר ענין נפלא: "ויש לומר שזהו ענין דקדושה לא זזה ממקומה, ותשמישי קדושה בקדושתן הם עומדים כו', ומקום התורה והעבודה של צדיק בקדושתו הוא גם לאחר עלותו מחיי הגופות לחיים האמיתיים והארת אור עבודתו נשאר במקומו, דיש לומר שהמקום שבו למד ועסק בתורה, וכל כליו שהשתמש בהם לצרכי העבודה, קדושתו עליהם מחלקי בירורו בעולם".

ומביא על זה סיפור מאביו, בעל ההילולא דב' ניסן - "וראיתי פעם כי כבוד קדושת אדוני אבי מורי ורבי הרב הקדוש הריני כפרת משכבו נכנס לחדר אביו כבוד קדושת אדוני אבי זקני מורי ורבי... זכותו יגן עלינו, והיו עוד סדרי החדר כמו שהיו בחייו... ונכנס ... לבוש בחגורה, ועמד אצל השולחן ... למול כסא שבתו, ושפתיו נעות כְּמַדְבֵּר, ובכה הרבה"..^[6]

[וכפי שסיפר בהזדמנות אחרת^[6] שבילדותו היה רגיל להכנס לחדר היחידות של זקנו אדמו"ר מהר"ש, ופעם אחת. בהיותו בחדר, נפתחה הדלת ונכנס אביו, אדמו"ר מהורש"ב, ומפחדו של אביו, התחבא כו', וראה את הנהגתו של אביו, כנזכר לעיל].

וביאור הענין: ענין ה"קדושה" הוא - שקשור עם הקב"ה, "אתה קדוש ושמך קדוש". ולכן, הפירוש ד"קדושה לא זזה ממקומה" הוא - ללא שום שינוי כלל, דוגמת שלילת השינוי בעצמותו יתברך.

וזהו דיוק הלשון "לא זזה ממקומה": "לא זזה" - בכל התוקף, ללא שום שינוי והזזה כלל: "ממקומה" - לא רק מקום כפשוטו, אלא מקום מלשון מעלה^[7], שיש בזה כל העילוי כו'.

...וכאן רואים דבר נפלא ביותר - שתוקף הקדושה דצדיק ("קדושה לא זזה ממקומה") אינו רק בנוגע לכתבים וספרים כו', אלא אפילו בנוגע לכלי תשמישו, שולחן וכסא וכיוצא בזה - לאו דוקא שולחן שהשתמש בו לתורה ותפלה, אלא גם שולחן שהשתמש בו לעבודתו בעיני הרשות, "קדושתו עליהם מחלקי בירורו בעולם", ולא עוד, אלא שקדושה זו היא באופן ש"לא זזה ממקומה", היינו, שכלי תשמישו נשארים בכל תוקף מעלתם כמו שהיו בעת חיים חיותו בעלמא דין.

...כמוכן בפשטות על פי המבואר בתניא^[8] בנוגע לעבודת האבות, "האבות הן הן המרכבה"^[9], "שכל אבריהם כולם היו קדושים ומובדלים מעיני עולם הזה, ולא נעשו מרכבה רק לרצון העליון לבדו כל ימיהם", כמו המרכבה העליונה ממש!

וכל זה, כאמור, גם בנוגע לכלי תשמיו, שולחן כפשוטו, אשר, גם לאחר הסתלקותו נשאר שולחן כפשוטו, היינו, לא באופן שלקחו את השולחן ועשו ממנו ארון כדי להטמין בו את הצדיק (כפי שנהגו אצל כמה צדיקים^[10]), שאז נעשה על דרך וכדוגמת הארון שאינו אלא לצורך הלוחות (גופו של הצדיק), כי אם, באופן שנשאר שולחן כפשוטו, ואף על פי כן, נשאר בו כל תוקף הקדושה כמו בעת שהיה הצדיק חי על פני האדמה, שלכן, "נכנס לחדר אביו.. ועמד אצל השולחן למול כסא שבתו" - באותו אופן שהיה רגיל להכנס ל"יחידות"... שתוכנה, שבחינת היחידה של הנכנס ליחידות מתאחדת עם בחינת היחידה של זה שאליו נכנסים ליחידות...

וכל זה - במאמר הראשון שאמר כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר לאחר קבלת הנשיאות, היינו, שזהו ענין כללי הנוגע לנשיאות שלו, ולכל ההולכים "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נצח סלה ועד".

קטע משיחת ש"פ ויקרא, ה' ניסן, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ז ח"ב ע' 750.

- ^[1] אג"ק אדמו"ר מוהר"צ ח"א ע' קיג.
- ^[2] ראה לקו"ש ב' ניסן תשמ"ו בתחילתו. וש"נ.
- ^[3] ד"ה ראשית גוים עמלק תר"פ (סה"מ תר"פ בתחלתו).
- ^[4] סה"מ פר"ת ע' רצו ואילך.
- ^[5] ב"ר פ"ק, יב. דב"ר רפ"א.
- ^[6] ראה גם סה"ש תש"ד ע' 7.
- ^[7] מו"נ ח"א פ"ח. וראה רמב"ם הל' יסוה"ת פ"ב ה"ו.
- ^[8] פרק כג.
- ^[9] ב"ר פמ"ז, ו. פפ"ב, ו. ועוד.
- ^[10] קב הישר פמ"ו (הובא בלקו"ש ח"ד ס"ע 1096).

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה